

Zendingsnieuws

Jaargang 15, nummer 2
Februari 2018

Gebedspunten

We bidden de Here om zijn nabijheid en zegen voor ds. Demas Ake en zijn gezin in Indonesië. Het is al lang geleden dat ds. Ake door middel van een ingrijpende operatie mocht genezen van keelkanker. Nu zich opnieuw een aandoening heeft geopenbaard, zijn er veel bange vragen. Die kunnen we het beste aan de Here voorleggen.

Ons gebed is voor onze zusterkerken op Sulawesi, die zich hoe langer hoe meer geconfronteerd zien met de allesoverheersende godsdienst in Indonesië, de Islam. We bidden om wijsheid voor de zusters en broeders om in liefde en vrede met hun moslimnaasten om te gaan om zo in hun leven het getuigenis van het evangelie te laten zien en horen.

We bidden ook voor onze zusterkerken in Burundi en in het bijzonder voor diegenen die verantwoordelijkheid dragen als afgevaardigden naar de synode. Moge de Here de kerken van Burundi zegenen in hun opbouwwerk. We denken aan de predikanten die met emeritaat zijn gegaan. We danken onze God voor wat hij in deze broeders aan de EPRB heeft gegeven.

We danken de Here voor de goede berichten die van evangelist br. Oleg Ljoebitsj uit Tajmyr (Siberië) werden ontvangen. Hem overkwam op de eerste Kerstdag een ernstig auto-ongeluk, waar hij zijn been brak. Inmiddels is zijn been goed genezen en kon hij zijn werk hervatten.

Header: synode Burundi

Nieuwe kerk Mamasa

Van 5-15 februari bracht de zendingsconsulent een werkbezoek aan Indonesië, samen met diaconaal consulent ds. Erjan van der Linde. Voor ds. Hilbers was het zijn laatste bezoek aan de Mamasakerk, voor ds. Van der Linde zijn eerste. Afscheid en kennismaking naast elkaar. Midden in het dorp Mamasa zagen zij hoe de nieuwbouw van de grote kerk van de Gereja Toraja Mamasa (GTM) vordert. De kerk heeft twee verdiepingen. Aan de voorzijde steken twee forse torens de lucht in. Van het synodebestuur van de GTM hoorden de bezoekers dat de Indonesische overheid subsidie geeft voor kerkgebouwen. Dat lijkt prachtig – maar die overheid geeft ook subsidie voor de bouw van moskeeën. Daarvan staan er inmiddels twee in het nog altijd overwegend christelijke Mamasa, zij het niet op zulke prominente plaatsen als de kerk van de GTM.

Oude kerk Mamasa

Tachtig jaar geleden werd in het toen nog veel kleinere dorp Mamasa tegen een berghelling de eerste kerk gebouwd. Dat was tien jaar nadat ds. Arie Bikker zijn werk als zending in het gebied was begonnen (1928). De kerk werd genoemd naar het Oranjeprinsesje dat in dat jaar werd geboren, in 1980 koningin van Nederland zou worden en in 2013 door haar zoon Willem-Alexander werd opgevolgd: Beatrix. De Beatrixkerk wordt inmiddels niet meer voor erediensten gebruikt: de gemeente van Mamasa komt samen in het nieuwe gebouw, beneden in het dorp (zie hierboven). Toch wil de GTM zuinig zijn op het oude gebouw en daarom zal binnenkort begonnen worden met een restauratie. De kerk krijgt een opknabbeurt en wordt van een nieuw dak voorzien. Bovendien zal het terrein van het kerkgebouw – waarnaast ook enkele graven liggen – worden omheind. Daarna is de kerk beschikbaar voor bijzondere gelegenheden.

EHBO-post ingericht

In 2016 en 2017 werd op het terrein van het voormalige zendingsziekenhuis Banua Mamase gebouwd aan een EHBO-post; een gebouwtje waar inwoners kunnen worden opgevangen wanneer hen iets is overkomen waarvoor medische zorg nodig is. Wij zouden zeggen: eerstelijns hulp. Dankzij belangrijke giften uit de kerken kon in de loop van vorig jaar de medische apparatuur worden aangeschaft die in een dergelijke voorziening niet mag ontbreken. In februari ontving de directeur van het ziekenhuis, dr. Hajai, de werkbezoekers in de nieuwe EHBO-post en vertelde hij van hoeveel betekenis het is dat Banua Mamase nu over deze faciliteit beschikt: daardoor komt het ziekenhuis nu in aanmerking voor betaling van ingrepen door een belangrijke verzekering. En dat betekent weer dat Banua Mamase niet langer afhankelijk is van particuliere steun, zoals van zending en diaconaat. Een verheugende ontwikkeling!

Zorg om ds. Ake

Al vele jaren verzorgt emerituspredikant ds. Demas Ake uit Sumarorong het door diaconaat en zending ondersteunde hazenlipproject in en om de Mamasakerk. Hij begeleidt ouders en kinderen die in een speciale kliniek in Makassar worden geopereerd door de chirurg, dr. Sumantri Sarimin. Om de kinderen met een hazenlip te vinden, maakt ds. Ake in alle kerken van de GTM bekend dat zij via hem geholpen kunnen worden. Dat levert bijna altijd reacties op. Volgens zijn administratie konden zo al meer dan tweehonderdvijftig kinderen geheeld aan een nieuwe toekomst beginnen. Tijdens het werkbezoek in februari bleek dat er zorgen zijn om de gezondheid van ds. Ake. Vijftien jaar geleden onderging hij een operatie wegens keelkanker. Met goed resultaat. Maar nu zit er een gezwel achter zijn rechteroor. Ook daaraan zal hij geopereerd moeten worden. Het is nog niet duidelijk of het gezwel goed- of kwaadaardig is.

Synode Burundi

In februari vergaderde in Burundi de algemene synode van de Église Protestante Réformée du Burundi, de EPRB. Anders dan wij in onze kerken gewend zijn: ook zusters uit de kerken nemen deel. Dat heeft te maken met wat de wet in Burundi aan kerken voorschrijft. Omdat zij beschouwd worden als 'associations sans but lucratif' (verenigingen zonder winst oogmerk) moeten in het 'hoofdbestuur' zowel mannen als vrouwen zitten. Deze synode is de eerste reguliere vergadering na de bijzondere synode in juli 2017, die een einde maakte aan een maandenlang slepend conflict in de kerken. De synode kwam bijeen in een ander gebouw dan het kerkelijke centrum in de wijk Kamenge bij Bujumbura, dat eigenlijk voor dergelijke vergaderingen bestemd is. In dat gebouw is namelijk sinds 2015 een kleuterschool gevestigd die zo is gegroeid dat alle beschikbare ruimtes nodig zijn om kinderen te bergen. Er wordt gewerkt aan de bouw van nieuwe lokalen – maar dan nog is het lastig vergaderen met zingende en kwetterende kinderen in de directe nabijheid ... De synodevergadering besluit o.a. over de (kerkbouw)projecten die men aan de zending wil voordragen voor steun vanuit de 'Actie Cement', die vorig jaar werd gestart: kerken waarvan de leden zelf al stenen bakten voor hun eigen gebouw, worden daarmee aan het in Burundi erg dure cement geholpen.

De eerste emeriti

Voor het eerst in haar geschiedenis (die begon kort na de eeuwwisseling) nam de synodevergadering van de EPRB in Burundi afscheid van drie predikanten die de actieve dienst verlaten: ds. Felicien Banyiyezako, ds. Isaac Barancurira en ds. Ferdinand Ntancuti. Zij ontvangen geen emeritaatsuitkering. In actieve dienst kregen zij ook geen traktement van hun gemeente, omdat de kerken daar werken met tentenmakersbedieningen: predikanten hebben naast hun werk als dominee ook ander werk, bijvoorbeeld een boerenbedrijf of een winkel. Vooral op zaterdag en zondag zijn zij beschikbaar voor hun gemeente. Deze dominees moeten voor wat betreft hun pensioenperiode gewoon door gaan met hun dagelijkse werk. In december 2017 werden in de EPRB acht nieuwe predikanten bevestigd. Dus men vreest niet voor een predikantentekort.

Aangekomen en aan de slag

Vanuit Verweggistan (de naam is om veiligheidsredenen gefingeerd!) komt het bericht dat missionair-diaconaal werker Ellen veilig op haar bestemming is aangekomen en intussen haar draai heeft gevonden in haar nieuwe werk, al zijn er veel dingen anders dan zij voorheen gewend was. Zij moest vorig jaar, voor een medische controle naar Nederland gekomen, erg lang wachten op een nieuw visum voor het land waar zij toen al jaren had gewerkt. Om haar tijd nuttig te besteden meldde zij zich o.a. op het Dienstenbureau in Veenendaal voor het verrichten van hand- en spandiensten. Ellen was ook de eerste die na het invullen van de enquête van het blad Doorgeven een attentie in ontvangst mocht nemen. Op het Dienstenbureau.

Een zoon!

Elijah en Willianne Olweny, als missionaire diaconale werkers door de Eben-Haëzerkerk van Sliedrecht uitgezonden naar Kenia voor Christ's Hope, ontvingen op 15 januari hun eersteling, Ephraim Gweth. Ephraim betekent 'vruchtbaar' en Gweth 'zegen'. Het gezin Olweny is in Nederland. Half februari gaven zij een kraamfeest in Sliedrecht. Elijah en Willianne verlangen zich in te zetten voor hun broeders en zusters in nood. Dit doen zij door met Christ's Hope Kenya mee te vechten tegen AIDS, mensen hoop te brengen en kinderen een toekomst. Zij geven niet alleen praktische hulp maar ook geestelijke ondersteuning. Dit alles vanuit Gods opdracht: 'voor zover u dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt u dat voor Mij gedaan.'